

Hovedoplæg: Fremtidens sociale sektor: Viden om indsatser, målgruppe og effekter

"Evidence: The available body of facts or information indicating whether a belief or proposition is true or valid."

Kilde: Oxford Dictionaries

Socialstyrelsen har i disse år styrket fokus på at implementere effektive indsatser så tidligt som muligt i forhold til de enkelte borgeres særlige behov. Dette gælder også for personer med demens, og derfor er det vigtigt at kende til, og bruge de bedste metoder, når man skal sikre en effektiv socialfaglig indsats.

Steffen Bohni Nielsen, chef for Voksenenheden, Socialstyrelsen.

Vi skal vide, hvad der virker

Oplægsholder lægger ud med at sige, at Socialstyrelsen skal udbrede viden, men det er hos demenskoordinatorerne, at det store slag står. De seneste ti år har det være en del debat om evidens og om, hvad er gyldig viden, og hvad kan vi stole på? Det, vi har brug for at vide, er, hvad der virker. For hvis det virker, så handler det bare om at udbrede det.

Centrale spørgsmål

Vi har en offentlig sektor under pres, og der kommer mange flere ældre. Derfor skal vi finde ud af, hvad vi så har brug for at vide.

Vi skal stille **tre centrale** spørgsmål:

- 1: Virker det? Hvis ikke, så kan man jo ligeså godt lade være.
- 2: Hvad koster det?
- 3: Hvordan implementeres det?

Vi skal kunne sige noget om, hvad der fremmer og hæmmer implementeringen. Disse spørgsmål skal være centrale for det, vi laver. Det er ikke nok at have evidens for, at det virker.

Kollektivt hukommelsestab

Det er i fælge Steffen Bohni Nielsen som om, at vi lider af kollektivt hukommelsestab. Vi glemmer, hvad der virkede for fem år siden, og vi genopfinder den dybe tallerken. Det er ressourcspild, og derfor skal der være opmærksomhed på tidligere viden. Og på, at det, der ikke virkede for ti år siden, måske virker i dag.

Fem typer evidens

For at kunne besvare de centrale spørgsmål, skal der være fem typer evidens.

1. Viden om målgruppen. Hvordan kan vi opsamle den viden og investere i den?
2. Viden om effekter. Hvilke typer effekter er værd at gå efter? På kort sigt, mellemlang og lang sigt.
3. Viden om metode. Hvad består en metode af, hvem skal implementere den? Hvilke kompetencer skal de have?
4. Viden om implementeringsbetingelserne. Der er forskelle på kommunerne, - størrelsen og ledelsen. Så hvad kan vi sige skarpt om de ting, som skal være på plads.
5. Viden om økonomi. Hvad koster det?

Systematisk vidensakkumulering

Socialministeriet bruger i omegnen af 200 mio. kr. årligt på vidensproduktion (inkl. finansiering af SFI), og for at opnå tilstrækkelig vidensakkumulering, er der behov for at løfte sektoren.

Om Årskursus 2013

- **"Tidlig indsats, magtetik og evidens"**.

DemensKoordinatorer i Danmark (DKDK) afholdt d. 18.-20. september 2013 for 20. år i træk Årskursus for demenskoordinatorer.

Årskursus 2013 satte fokus på betydningen af en god og hurtig opfølgning på en demensdiagnose og på forskellige skjulte faktorer, der påvirker praksis og kommunikation hos fagpersonerne på området.

Socialstyrelsen og DKDK stod i fællesskab for årskursets første dag, hvor tilhørerne blandt andet fik de nyeste resultater fra "Rådgivningsmodellen – en succeshistorie om tidlig indsats på demensområdet".

På Årskurset øvrige hovedoplæg og seminarer fik deltagerne desuden øget viden og input til refleksion om mønstre, der påvirker arbejdet som demenskoordinator.

På Socialstyrelsens hjemmeside kan du læse mere om DAISY-projektet, som ligger til grund for Rådgivningsmodellen, ligesom du kan se oplæg fra den første dag af Årskursus 2013.

Læs mere her.

For at kunne rumme mangfoldigheden i befolkningen, bliver vi nødt til at tage nogle sociale begreber i brug og dele borgerne op efter aldersintervaller og efter typer problemer og funktionsnedsættelse. Det kan være udfordringer som de-

mens, hjemløshed, psykisk sårbarhed og meget andet. Det er også en måde at samle viden på. Når det drejer sig om demens, kan vi spørge, hvad vi for eksempel ved om demente under 65 år. Ved vi noget andet end det, vi ved om dem over 65 år? Det er vigtigt, at vi får viden opsamlet og formidlet til medarbejderne på området.

Nogle gange findes der meget forskning på et felt, andre findes der næsten ikke noget. Styrelsen går ikke ind i forskningen og kigger på, om der har været en kontrolgruppe. Vi vurderer, hvor solidt fundament metoden står på. Vi siger: "Der er de her risici. Det er dem her, I skal kende", og det skal give medarbejderne ude i kommunerne et bedre beslutningsgrundlag.

Aktuelt Bedste Viden (ABV) notater

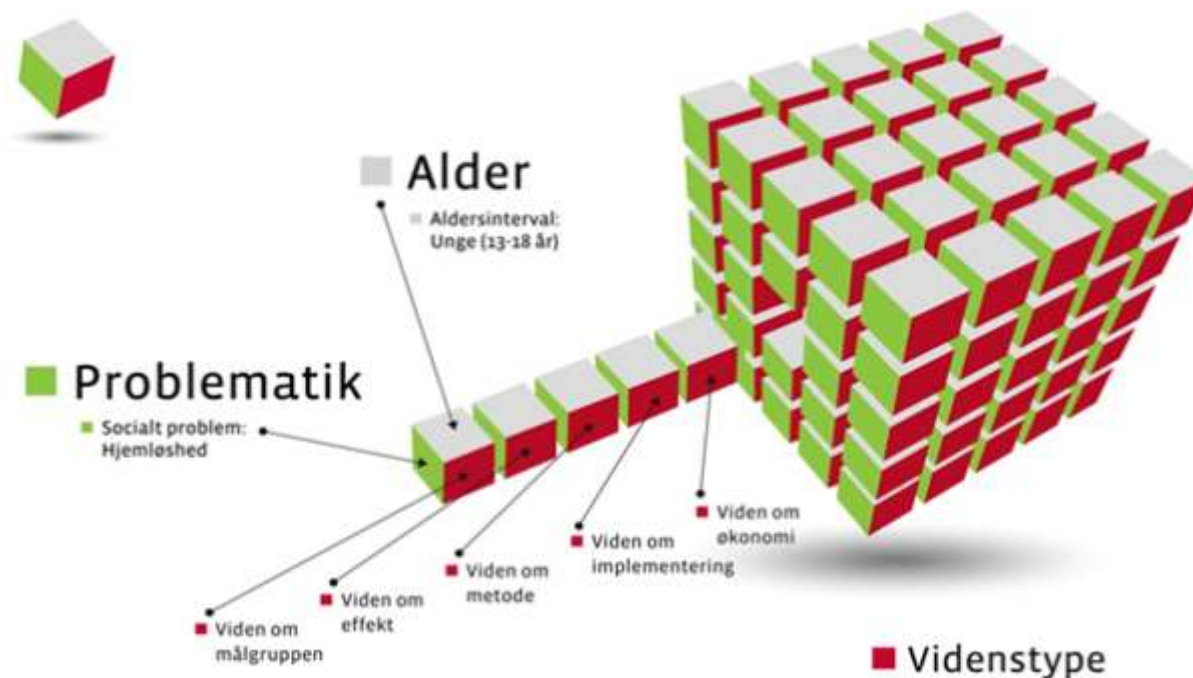
Vi har en god formodning om, at mange i kommunerne ikke læser en rapport på 200 sider på engelsk – det har de færreste tid til.

Derfor laver Socialstyrelsen notater om målgrupper i socialt arbejde, nemlig **Aktuelt Bedste Viden (ABV)notaterne**. Notaternes målgruppe er mellemledere og fagkoordinatorer i kommunerne, der er på 20-25 sider og er skrevet i et tilgængeligt sprog. Med andre ord noget, som man kan altså læse i bussen mellem Svendborg og Odense eller i toget mellem Køge og hovedbanegården.

Steffen Bohni slutter af med at sige, at tilhørerne fremover vil se en socialstyrelse, som i højere grad vil gå ind i langt og kigge på disse spørgsmål.

Aktuelt Bedste Viden (ABV) notaterne skal give:

- Viden om målgruppen
- Viden om indsatser
- Viden om effekter
- Viden om implementering
- Viden om økonomi

På figuren herover kan du se de forskellige parametre, som kommer i spil ved vidensindsamling. Med omkring 150 terninger er det et langsigtet projekt.